

1960 SZEP 14

Ünnepélyesen fogadták a Ferihegyi repülőtéren a magyar olimpiai küldöttséget

Tegnap délután jóval három óra előtt ugyancsak megnőtt a forgalom a Ferihegyi repülőtéren. A különautóbuszok egész sora szállította a magyar olimpiakonok fogadására érkezőket. A budapesti üzemek képviselői, családtagok, szülők, feleségek, szövetségi és egyesületi sportvezetők, régi idők olimpiai bajnokok, a magyar sport sok ezer barátja akart szemtanúja lenni a hazaérkezés ünnepélyes pillanatának. Megjelent a fogadáson Kállai Gyula, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács első elnökhelyettese, Ortutay Gyula, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára, Kelen Béla, az MSZMP Budapesti Bizottságának titkára, dr. Pesta László, a fővárosi tanács VB elnökhelyettese, valamint a társadalmi és a sportélet számos vezetője.

A várakozás perceiben a már előbb megérkezett versenyzők között miről is folytatótt volna a szó, mint az olimpiáról. Újra fel-elevenedtek a nagy versenyek pillanatai. Az egyik csoportban az olimpiai bajnok Török Gyulát faggatták, hogy is történt. „Nehéz válaszolni — mondta a kérde-

zősködőknek —, de kimondhatatlanul örülök.” Nem messze Greminger a kosárlabdázók küzdelmeit elevenítette fel, mellette Madarász Csilla számolt be tapasztalatairól.

A repülőtér betonját közben egyre többen állták körül, amikor pontosan három óra 50 perckor feltűnt három gép. A várakozók között nőtt az izgalom. Az úttörők az üdvözlésre szánt virágcsokrokat szorongatták. Néhány perc múlva az első gép leereszkedett. Aztán a második, majd a harmadik is földet ért. A repülőgép ajtajában egymásután jelentek meg az ismerős arcok. Hegyi Gyula, a MOB elnöke után Kárpáti Rudolf, Parti János, Németh Ferenc és a többiek tűntek fel. Kállai Gyula elvtárs sorban üdvözölte a versenyzőket, s külön gratulált az öt tusa olimpiai bajnoknak, Németh Ferencnek.

— A versenyek alatt többször beszélünk szüleivel — mondja. — Nagyon boldogak.

A hangszórón most felhangzott a sportinduló, és a versenyzők a főépület elé vonultak. Murai István, az MTST elnökhelyettese felkérte Kállai Gyula elvtársat az ünnepi beszéd megtartására.

nyeken és a soron jövő tokiói olimpián még jobb eredményeket érjünk el.

A magyar forradalmi munkáspárti kormány és a Magyar Szocialista Munkáspárt továbbra is minden támogatást megad a sportolóknak, a sportnak.

A sport eszközeivel is elő kívánjuk segíteni, hogy erős, egészséges és edzett nemzet legyünk.

Kedves elvtársak! Kedves barátaim!

Még egyszer sok szeretettel, szívből üdvözlöm önöket. Köszönjük az eredményes, jó szereplést, a versenyzőknek, az edzőknek és a sportvezetőknek is. A nagy csaták után most kellemes pihenést, s a továbbiakban jó munkát és jó eredményeket kívánok önöknek a hazai és külföldi versenyeken egyaránt.

Kállai elvtárs szavait gyakran szakította félbe a lelkes taps, s az üdvözlésre a versenyzők nevében Kárpáti Rudolf olimpiai bajnok válaszolt.

Kárpáti Rudolf tolmácsolta az olimpiakonok köszönését

— Megtisztelő feladattal és megilletődötten állok itt, hogy versenyzőtársaim nevében köszönetet mondjak mindazoknak, akik elősegítették felkészülésünket, lehetővé tették szereplésünket s azt, hogy becsülettel álljuk meg a helyünket. Eredményeink ismeretese, de meg kell mondanom, hogy nem számítottunk olyan gigászi küzdelmekre, mint amelyek minden sportágban megmutatkoztak. Azt hiszem,

ország helyét és szerepét a nemzetközi sportéletben, ők együttesen vívták ki hazánknak a megtisztelő helyét.

Külön öröm számunkra, hogy a magyar csapat nemcsak a sportterén, hanem magatartásával, egységes fellépésével is kivívta sportbarátainak tiszteletét, s e téren is a várakozásnak megfelelően szerepelt.

Örömmel hallgattuk és olvastuk például a győztesek nyilatkozatait a rádióban és a sajtóban. Jóleső érzés volt hallani, hogy győztes fiaink első szava haza száll: A győzelem pillanatában is a magyar népre, szeretteikre, szüleikre, feleségükre, munkatársaikra, edzőikre és barátaikra gondoltak, mint akiknek elsősorban köszönhetik a sikert, s akiknek elsősorban kell beszámolniuk az elért eredményekről. Engedjék meg, hogy e helyről meleg szeretettel üdvözlöljem győztes olimpiakonjaink szüleit, hozzátartozóit, a gyárakban és a hivatalokban dolgozó munkatársaikat is. Úgy gondolom, ők is részesei a sikernek, hiszen a három hét alatt minden gondolatuk Rómába szállt: erősítette, lelkesítette, buzdította versenyzőinket.

A XVII. római olimpia a népek közötti béke és barátság nagy demonstrációja volt. Ebben nem kis része van a szocialista tábor sportolóinak.

A Szovjetunió sportolói Rómában is nagyszerű, világra szóló sikereket értek el, s ismételten bebizonyították a szocialista sport fölényét.

Örülünk annak, hogy a magyar olimpiai csapat is erejéhez mérten hozzájárult a népek közötti béke és barátság megszilárdításához.

Ez a hely nem alkalmas arra, hogy az olimpia tanulságait részletesen elemezzük. Ezt később kell megtenni. Annyit azonban mondhatunk, hogy mint minden nagy nemzetközi sportverseny, úgy a római olimpia is nagy előrelendítője lehet a magyar sport fejlődésének. Ezt az olimpiát és tanulságait arra kell felhasználni, hogy a magyar sport fejlődését előmozdítsuk, növeljük a sportoló fiatalok számát, emeljük a minőségi sport színvonalát, teremtsük meg minden feltételét annak, hogy az elkövetkező világverse-

Újra itthon. A magyar olimpiakonok népes csoportja fegyelmezett menetben felvonul az ünnepélyes fogadásra.

a magyar csapat megtette kötelességét, s ezért nincs szebb köszönet, mint az, amelyben most itt részesülünk.

Szeretném felhasználni ezt a mostani kis ünnepséget arra is, hogy sporttársaim nevében megígérjem: a soron következő versenyeken is az eddigiekhez méltóan fogjuk képviselni szeretett hazánkat.

Az ünnepélyes pillanatok a Himnusz akkordjaival értek véget, aztán felbomlott a rend, mindenki látni akarta a versenyzőket, kezet akart fogni velük.

Parti János kenus olimpiai bajnokot, mielőtt feleségéhez léphetett volna, az élelmes rádióriporter elcsípte és angol nyelven interjút kért tőle. Aztán az újságírók vették közre.

— Életem legnagyobb és legnehezebb versenye volt — válaszolta. — A táv első felében utolsó voltam, arra gondoltam, sokat, nagyon sokat várnak tőlem oda-haza. Ez megkésztette az erőmet. Sikerült.

Tovább nem folytathatta, mert

felesége a nyakába borult... Gerovich Aladár, aki most hatodszor vett részt olimpiai játékokon és ezúttal Rómában a hetedik aranyérmet szerezte meg, meghatódottan válaszolt:

— A régebbi olimpiákon, amelyeken részt vettem, általában néhány nemzet néhány vívója volt a legveszélyesebb ellenfél. Rómában már az történt, hogy úgyis szólván valamennyi ellenfél ellen meg kellett küzdeni, és már a döntőbe jutás is nagy szó volt. A magam részéről befejeztem versenyzői pályafutásomat, és a jövőben az ifjúságnak szeretném átadni tapasztalataimat. Külön öröm nekünk, „öregeknek”, hogy a magyar kard utánpótlása jó kezében van. Horváth, Mendelényi, Delneki és a többiek már eljutottak oda, hogy átvegyék tőlünk a stafétabotot.

Már estére hajlott az idő, amikor kiürült a repülőtér. A versenyzők hazatértek családjukhoz. S holnap már új versenyekre, új küzdelmekre kezdődik a felkészülés...

Muha József

Kállai Gyula elvtárs beszéde

Kedves elvtársak! Kedves barátaim!

Mindenekelőtt egy, számomra nagyon kellemes és megtisztelő megbízatásnak szeretnék eleget tenni. Engedjék meg, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a forradalmi munkáspárti kormány s az egész dolgozó magyar nép nevében forró szeretettel üdvözlöljem önöket, a Rómából hazatért sportolókat, edzőket és sportvezetőket hazánk földjén. Üdvözlöljük a fogadtatásukra megjelent hozzátartozókat és a budapesti dolgozók képviselőit, akik önökkel együtt élték át az elmúlt hetek minden szépségét, örömet és izalmát.

A római olimpiai játékokat népünk nagy figyelemmel kísérte itthon is. A rádiókészülékek és a televízió mellett száz- és százerek szurkoltak a magyar színek győzelméért. Szívből örültünk a sikereknek és átértéztük a sikerelenséget is. Szurkoltunk és aggódunk fiainkért, mert tudtuk, hogy Rómában a mezőnyök népessége nagyobb, a versenyek színvonala magasabb, s a győzelemért folyó küzdelem hevesebb, mint bármely korábbi olimpián. Az a véleményünk, hogy

a magyar olimpiai csapat összességében a várakozásnak megfelelően szerepelt és újabb megbecsülést vívott ki a magyar népnek, a magyar sportnak.

Csapatunk összeforrottságát dicsérem, hogy amikor egy-egy esélyesnek vélt számban nem minden úgy történt, ahogy szeretnénk volna, más számokban köszörinték ki a csorbát. Olyan nagy országok sportolói hagytuk magunk mögött, mint például Anglia, Franciaország, Svédország, Ausztrália és mások. Ez a magyar sport újabb dicsősége. Üdvözlöljük az aranyérmet nyert sportolókat: Parti Jánost, Németh Ferencet, Török Gyulát, Kárpáti Rudolft, Öttusa- és kardcsapatunk valamennyi tagját. Megtették kötelességüket s köszönjük eredményes munkájukat. Elismerés és köszönet illeti azokat a versenyzőket is, akik ezüst- és bronzérmeket szereztek maguknak és hazájuknak. Elismerés illeti azokat is, akik értékes helyezést nyertek.

A bajnokok és a helyezettek együttesen mutatják Magyar-